Florentin Smarandache

Fotografii îngândurate

Editura Duran's
Oradea, 2013

FLORENTIN SMARANDACHE

FOTOGRAFII ÎNGÂNDURATE. Album din deşert

Referenţi:	Dr. George Anca, Asociaţia Scriitorilor din Bucureşti Tudor Paroiu, Coşoveni, Dolj Prof. Janet Nica, Ostroveni, Dolj
Redactor de carte:	Octavian Blaga Societatea cultural-ştiinţifică AdSumus E-mail: octavian.blaga@laposte.net
E-publishing:	Editura Duran’s Oradea, Iuliu Maniu 43 Tel: +40 742 162.843 359 401.562 E-mail: ovi@durans.ro

ISBN:	**978-973-1903-51-4**

FLORENTIN SMARANDACHE

Fotografii îngândurate

Album din deşert

Editura Duran's
Oradea, 2013

Fotografii din sud-vestul Statelor Unite ale Americii.

Nec sit terris ultima Thule!

În literatura românească de călătorie, Florentin Smarandache e un fel de doi într-unul: Juan Sebastian El Cano și Antonio Pigafetta dimpreună; navigator cărturar, dar totodată un reporter al propriei umbre.

Este ce face Florentin Smarandache și în știință, și în alte abordări literar-artistice: îmbină și împacă. Împerecherile pe care le propune sunt surprinzătoare, nu îndeajuns evaluate, exploatate și prețuite.

De la jurnalul clasic de călătorie la fotojurnalul instantaneu, fratele de cruce al meridianelor și al paralelor a parcurs nu doar drumuri spațiale, ci și interioare. Nu e doar transcrierea lumii văzute – uneori în simplitatea ei cotidiană, alteori cu ochiul turistului americanizat sau al omului de știință prezent la conferințe de tot mai mare anvergură –, ci și transcrierea de sine, auto-transcrierea.

Nu au fost, fără îndoială, singurele daruri ale Ursitoarelor, dar Florentin Smarandache trebuie să se fi născut cu aparatul de fotografiat la gât și creionul pe hârtie. Și nu renunță nici la ochiul terț, nici la mâna a treia. Era inevitabil, în consecință, să ajungă la această nouă expresie literar-artistică: *fotoideile*.

Oarecum, acest *album din deşert* e un rebus de imagini. Gândurile asociate imaginilor au rolul de a conduce privitorul într-o intersecţie de drumuri multiple, spre destinaţii multiple, dar, paradoxist, posibil identice. Deşi autorul ne propune *fotografii îngândurate*, polii se pot uşor inversa, iar receptarea să atribuie intersecţiei în care a fost plasată semnificaţia de *gânduri fotografiate*.

Contează prea puţin dacă aforismul (gândul) emerge simultan cu suprinderea imaginii. Cum Florentin Smarandache gândeşte „cu creionul în mână", după propria-i mărturisire, nu ne-ar mira deloc să fotografieze în aceeaşi postură. De fapt, l-am cunoscut aşa: conduce scriind sau rezolvând cele mai complicate ecuaţii. E, tot timpul, simultan, în două luntre, căutând soluţia de a le aduce la mal, cu toată încărcătura lor concretă și metaforică.

Ce e important în această nouă elaborare literar-artistică marca Florentin Smarandache este, până la urmă, câmpul de receptare: libertatea de a îmbina și împăca imaginea şi gândul; libertatea de a ieşi din imagine şi a intra în propriul gând; libertatea de a scormoni în propriile experienţe, derivând dintr-un pixel.

Călătoria este pentru Florentin Smarandache un *pharmakon*: leac și otravă deopotrivă. Şi îl serveşte ca atare. Cine are curiozitatea să-i deseneze călătoriile pe hartă, va descoperi că nu mai e mult până profesorul de matematici de la New Mexico University va putea exclama, cu vorbele lui Seneca: *nec sit terris ultima Thule!*

OCTAVIAN BLAGA

Întotdeauna mai târziu va fi prea târziu.

Ceea ce-i sigur în lumea asta e nesiguranța.

În societatea modernă, trebuie să te adaptezi la inadaptabil, altfel eşti strivit.

Sunt atât de singur, că n-am nici cu cine mă certa.

Mereu ai câte ceva de văzut, și deseori în locuri în care nici nu te aștepţi.

Poţi face primăvară în viaţă şi-n timpuri mohorâte.

Baiurile-s între oameni, nu între pietre şi pământ.

Sentimentele şi cunoştinţele acumulate trebuiesc destăinuite până nu se răcesc.

Aş vrea să călătoresc la infinit!

Există o excepţie pentru fiecare regulă care nu are excepţii.

Astăzi, e mai mult un efort psihic decât fizic să călătorești.

Cu noţiuni puţine şi mici, să ai teoreme multe şi mari.

De fiecare dată când mă uit la același tablou, văd ceva diferit.

În literatură şi artă au chemare toţi nechemaţii.

Dumnezeu îţi dă într-o parte şi-ţi ia în alta.

Puţin din fiecare înseamnă nimic din toate.

Timpul se face că nu mă vede şi trece înainte.

Fericirea este în tine, nu vine dinafară.

E mai uşor să critici decât să faci.

Din piatră seacă, să poţi scoate diamante.

Oamenii sunt atât de ocupaţi de problemele lor, încât nici nu văd bine pe unde merg.

Oamenii mari au de unde să cadă, dar cei mici n-au de unde se ridica.

Un cerc mângâiat pe toate părţile devine vicios.

Nu trebuie să fii frumos, trebuie să fii diferit ca s-atragi atenţia.

Acceptă răul. Gândește-te că putea să fie și mai rău.

Dacă vrei prea mult, nu obţii nici puţin.

Pentru unii, este posibil orice, pentru alții, nimic.

Eu sunt antimăsura tuturor lucrurilor.

Fiecare își face împărăția lui.

Pentru a ajunge la organizare, trebuie să treci prin dezorganizare.

Întotdeauna ţi se pare
că e mai bine
acolo unde nu eşti.

Tu, cel care urci, mai privește și îndărăt!

Nu contează că ai lipsuri, dar să știi să le ocolești.

Oamenii fără pasiuni sunt oameni goi.

Aș vrea să merg în iad, deoarece în rai am impresia că-i teribil de plictisitor și monoton.

Îmi place să mă joc cu literele; ca un copil în ţărână.

Să găsești soluții comune la lucruri aparent contrare.

Numai din necazuri se naşte fericirea.

Un bun exemplu ţine loc de caz general.

Fiecare este sclavul cuiva şi stăpânul altcuiva.

După ce-ai făcut un bine, îţi dai seama că se poate şi mai bine.

Trebuie mai întâi să-ţi placă ţie de tine.

Toţi vor să vândă, dar nimeni să construiască.

Să ai încredere în neîncrederea oamenilor.

Măcar să faci praf, dacă altceva nu poți!

Toate sunt schimbătoare, doar schimbarea este constantă.

Natura ne naşte, natura ne creşte, natura ne omoară!

Lucrurile au o rezolvare simplă, însă nouă ne place să le complicăm!

Matematica este abstractă pentru cei care n-o înţeleg.

Pretenţii mari, posibilităţi mici.

Cât călătorești, știi că trăiești.

În fiecare zi să întreprinzi ceva nou.

Omul este într-o perioadă de tranziţie permanentă de la naştere până la moarte.

Nimic un e perfect, nici chiar perfectul.

Să renaști din înfrângere ca un vulture ridicat din mocirlă.

Toate problemele în această lume sunt din cauză că unii vor să-i domine pe alţii.

Eşti un mic afacerist: furi de la tine şi dai la alţii.

Mi-e dor de duşmani fiindcă mă întărâtă.

Dă-ţi jos căciula din cap, că nu poţi să gândeşti din pricina ei.

Doresc pe cineva care să mă iubească pentru defectele mele, nu pentru calități.

Orice ființă este o necunoscută.

Cerul de zbor al poetului este pământul patriei.

Indice de gânduri

42 Nu contează că ai lipsuri, dar să ştii să le ocoleşti.
43 Oamenii fără pasiuni sunt oameni goi.
44 Să ne salvăm de noi înșine.
45 Aş vrea să merg în iad, deoarece în rai am impresia că-i teribil de plictisitor şi monoton.
46 Îmi place să mă joc cu literele; ca un copil în ţărână.
47 Să găsești soluții comune la lucruri aparent contrare.
48 Numai din necazuri se naşte fericirea.
49 Un bun exemplu ţine loc de caz general.
50 Fiecare este sclavul cuiva şi stăpânul altcuiva.
51 Mă trage curentul / paradoxist, postmodernist şi maritim.
52 Am uitat și ceea ce nu ştiam...
53 După ce-ai făcut un bine, îţi dai seama că se poate şi mai bine.
54 Trebuie mai întâi să-ţi placă ţie de tine.
55 Toţi vor să vândă, dar nimeni să construiască.
56 Să ai încredere în neîncrederea oamenilor.
57 Măcar să faci praf, dacă altceva nu poţi!
58 Toate sunt schimbătoare, doar schimbarea este constantă.
59 Natura ne naşte, natura ne creşte, natura ne omoară!
60 Lucrurile au o rezolvare simplă, însă nouă ne place să le complicăm!
61 Matematica este abstractă pentru cei care n-o înţeleg.
62 Pretenţii mari, posibilităţi mici.
63 Cât călătoreşti, ştii că trăieşti.
64 În fiecare zi să întreprinzi ceva nou.
65 Fiecare pentru el, şi toţi împotriva tuturor!
66 Omul este într-o perioadă de tranziţie permanentă de la naştere până la moarte.
67 Nimic un e perfect, nici chiar perfectul.
68 Să renaști din înfrângere ca un vulture ridicat din mocirlă.
69 Toate probleme în această lume sunt din cauză că unii vor să-i domine pe alţii.
70 Eşti un mic afacerist: furi de la tine şi dai la alţii.
71 Mi-e dor de duşmani fiindcă mă întărâtă.
72 Să fii călător prin tine însuți și prin alții.
73 Dă-ţi jos căciula din cap, că nu poți să gândești din pricina ei.
74 Doresc pe cineva care să mă iubească pentru defectele mele, nu pentru calități.
75 Mă atrage avangarda literară fiindcă nu-s în stare să creez nimic tradițional!
76 Orice fiinţă este o necunoscută.
77 Cerul de zbor al poetului este pământul patriei.

În literatura românească de călătorie, Florentin Smarandache e un fel de doi într-unul: Juan Sebastian El Cano și Antonio Pigafetta dimpreună; navigator cărturar, dar totodată un reporter al propriei umbre.

Călătoria este pentru Florentin Smarandache un *pharmakon*: leac și otravă deopotrivă. Și îl servește ca atare. Cine are curiozitatea să-i deseneze călătoriile pe hartă, va descoperi că nu mai e mult până profesorul de matematici de la New Mexico University va putea exclama, cu vorbele lui Seneca: *nec sit terris ultima Thule!*

Eu gândesc cu creionul în mână.

Florentin Smarandache

ISBN 978-973-1903-51-4